

רחל מרחלת על כל העולם

מצא מין את מינו

לא יעזור לכם, אתם יכולים להמשיך ולחנות את דרווה חֶבְקִין עם מי שאתם רוצים, היא פשוט לא מתחנת. היא לא הטיפוס המתחנת, אתם מבינים, וחוזר מזה יש לה המון תוכניות הרבה דברים לעשות לפני שהיא תסדר את העניין הזה עם הר"בנות. כך, לפחות, היא טענה באוזני אחרי שהתחילו בזמן האחרון לברך אותה במזל טוב ולשאל "למה את לא מזמינה להתנהג". אתם יודעים איך זה.

או דרווה, כאמור, עומדת על כך שכל

דרוה חבקיין בעיקבות פסטיבל סנדו

השמועות על חתונה הם עורבא פרה. נכון, יש לה חבר קבוע, אילן רמאל, כוכב תוכנית הטלוויזיה סנדו, שישב בכל אירלנדי חמש שנים תמימות בעוז הבריחת סמים, ושכמשך חמש השנים האלה קרא המון ספרים, התיידד עם אנשי המח' תורת האריות וגיבש לעצמו דיעה פוליטית שאיננה מקובלת על הרוב.

אילן ודרוה הכירו דרך חברים, ומיד נוצר ביניהם הקליק המפורסם. הם החליטו שיש להם מה להציע זה לזה, התחילו לעבוד ביחד ולהעלות רעיונות. דרווה, הי מאוכזבת מאד לאחרונה מעולם הבידור, והטענה כי אצלנו בארץ מספחים חיקיים ערובים לבוב דילן, ז'ורז' ברסאנס, ג'רי לואיס ופול מקארטני (אינה מוכנה אומנם לנקוב בשם החקיינים, אך עומדת בתוקף על כך שכל קורא בעל אינטליגנציה ממי

עוזי של התחתונים

והגופיות

כבר מזמן לא שמעתם על עוזי פוקס, נכון? לא שהוא נחבא אל הכלים, פורש או מוכר תחתונים וגופיות. נהסוך הוא, הבן אדם החליט להיות בן-אדם, ואפילו פתח מישרד עצמאי משלו שיפיק, יארגן, ימכור, יקליט ויקדם את עוזי פוקס בלבד.

ואם גם ימצא משהו, שכישורו ימצא חן בעיניו של פוקס הגדול, אולי יואיל מישרדו של הנ"ל להפיק גם איתו.

זה שאין לו שלאגרים במיצעד לאחרונה, זה לא מפני שהוא לא עושה שלאגרים. קודם כל היה בחו"ל עם הפסטיבל החסידי. אחר-כך הוא חזר אלינו אחרי כישלוננו הנוצץ של הפסטיבל הנ"ל. אחר-כך הוא נעשה לאבא בפעם השניה, לתינוקת חמודה בשם סאלי, שגולדה לו ולאשתו ניצח אחרי שקודם לכן היו להורים לליזה.

וכעת מקליט עוזי פוקס, שיש לו קול אדירים, אם כי הטעם שלו בשירים הוא לא איי-איי-איי, תקליט חדש, העומד לצאת לשוק בימים אלה, או בימים הבאים עלינו לטובה. אז אם את מעריצה נלהבת של עוזי, מי שהיה מלך הסיגנונות, ומוזה זמן רב הוא עצמאי — אל תחפשי אותו בספרה-טלפונים. תאמיני או לא, אבל לאילן אין טלפון בבית.

ואם כבר מדברים על בית, אז הוא בסך-הכל מתגורר בדירה בת שניים וחצי חדרים בחולון, ונוסע במכונית ישנה דגם 1964. אבל אם את בכל זאת מתעקשת, אז שתדעי לך שעוזי פתח מישרד מצוחצח עם טפטים, וילגונות ושולחן מעץ-אלון ופוסטרים של עוזי פוקס, עם תקליט-זהב של עוזי פוקס ומוכרה של עוזי פוקס, והוא גם מבטיח הגיגית לאיזה כל מעריצה שבאה לבקר אצלו, ואפילו לתת לה חתימה עם נשיקה במצח.

עוזי פוקס אחרי פסטיבל חסידי

נישואי-מכסיקו, או מי יודע, אולי למרות שהיא טוענת שענייני חתונה הם עורבא פרה, הם יינשאו בכל-זאת.

ילדיה, והם כולם יגורו באמסטרדאם. אילן, מצידו, החל בכתבים בהליכי גיי-רושין מאשתו האנגליה, לה היה נשוי ב-

החיילת האמיצה דליה

אכ"א, ומייק, שכמו שאמרו עליו פעם, זוכר טוב מאד את הימים הרחוקים של המנדט הבריטי, מתגוררים ביחד בדירתו של מייק, ודורית עושה ככל יכולתה כדי לביית את נערה-הזוהר שלה.

בתור קיבוצניקית, היא לא כלי-כך אוהבת את חייה-הזוהר של העיר הגדולה, אבל את מייק היא דווקא כן אוהבת, ולכן היא מתפתה לפעמים, ומבלה איתו כמו שהוא יודע לבלות.

לאחרונה בילו השניים שלושה ימים ב-אילת, ולא עוד שום דבר. אף אחד לא יכול היה לעניין אותם בשום דבר. הם התברדו להם במלון תוריה, וזכרו להם את האיזור המרוחק ביותר בחוף-הים, כששואלים את דורית, מה יהיה עם הקיבוץ? היא מסרבת לענות. כמו שאני מכירה את מייק, אין סיכוי שהוא יעבור פיתאום לגור בקיבוץ. וחוזר מזה, הוא אומר, התורים טוענים שהוא עוד צעיר ולא מסכימים שהוא יתחתן.

מי שלא ראה את איש יחסי-הציבור מייק סמוזוביץקי בשנה האחרונה, לא ראה אדם מאוהב מימיו. הנ"ל, שהיה ידוע בתור רודף-שמלות כרוני ומאד עקבי, התייית, לא להאמין ממש. היחליף כושי ערוו? לא, אבל מייק, תאמינו או לא, שינה, לא עוד מסיבות עד השעות הקטנות של הלילה, לא עוד שיטוט אינסופי במקומות הביילוי המקובלים, לא עוד חתיכות לאלפים, וכל זאת, בזכות ילדה קטנה אחת בשם דורית כהן, קיי-בוצניקית מעין-החורש, שעשתה לו דברים שלא יאמנו.

את דורית פגש מייק בדיוק לפני שנה, בפסטיבל הישראלי שהתקיים בקיסריה. היא באה עם חברות, גם הוא בא עם חברות, אלא שברגע שהוא ראה אותה, הוא כבר לא ראה יותר את החברות שלו, ומאז ועד היום הוא על תקן של מאהב.

דורית, שהיא בת 19 ומוכרתו של ראש

צעת יבין למי הכוונה), מצאה אצל אילן אופן קשבת והבנה מלאה. וכך מצאה השניים את עצמם, עובדים ביחד על תקליט בן 12 שירים בשפה הי-אנגלית, שדרורה כותבת את מילותיו ואת המוסיקה שלו, וגם שיר בליווי של להקה כלית. השותפות של אילן מתבטאת, מצידה, בהעלאת רעיונות.

בעוד אילן נמצא כרגע באמסטרדאם, נמצאת עדיין דרווה בישראל. היא מת-עתדת בקרוב להצטרף אליו אחרי, שתסגור עניינים בארה"ב. יחד איתה יסעו שני

אח, מכות שכאלה!

איפה הימים של הסצינות הגדולות עם מכות, ומים, וצעקות ומריבות?

כשאני מסתכלת במדורים ישנים של רחל המרחלת, ממש נוצצות לי העיניים. פעם היו אנשים בארץ הזו שידעו לעמוד על שלהם, לריב את ריבם, לעשות סקנדאלים.

כעת, פרט לאיזה סקנדלצ'יק קטנטן שהתקיים לא-מכבר במספרה בין שתי נשות-זוהר, באמת לא קורה כלום.

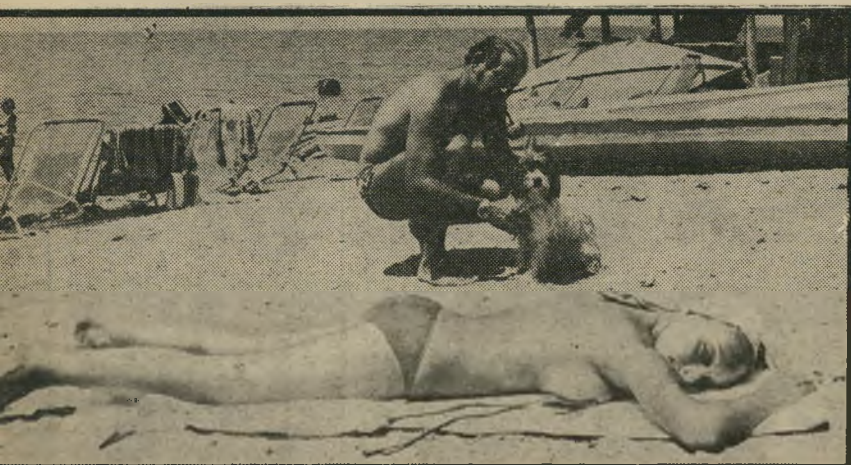
בעצם, כלום זו לא בדיוק המילה. עובדה, בשבוע שעבר הלכו מכות שני אנשים מבוגרים כמו הפסלת אילנה גור והארכיטקט צבי זילברשטיין, ומי שלא ראה את אילנה הולכת מכות, לא ראה מכות מימין. היא בעטה והוא צעק, היא סחבה והוא איים, וכל זה למה?

בשל תוכנית. כן, תוכנית שהאדון הארכיטקט צריך היה לתת לאילנה, מאחר שהוא תיכנן את ביתה ביופ, העתיקה שלא לשיעוץ רצונה. סוכם איתו שהוא יעביר אליה את התוכניות, כדי שמישהו אחר ימשיך לתכנן עבורה חדר נוסף, שהיא רוצה להוסיף לביתה.

הארכיטקט, למרות שהבטיח — לדבריה — חגיגות, כי ימסור את התוכניות, דרש תמורתן אלף לירות.

לא שחיה איכפת לאילנה לזרוק לו כמה גרושים, אבל עיקרון הוא עיקרון. וכך הלכו להם השניים מכות על התוכנית, כששניהם אוחזין בטלית, עד שיצאו השכנים והילדים ובכו וצעקו והשתתפו בחגיגה.

לאילנה, כל העסק נמאס. היא ויתרה על התוכניות, לא אחרי שהכניסה לצבי בעיטה אחת כואבת במיוחד לקינוח, והחליטה לגייס לעזרתה את ידי-תה, הארכיטקטית מולי לנגוצקי, שערכה עבורה תוכניות חדשות.

מייק סמוזוביץקי ודורית כהן בששת פסטיבל בקיסריה